

[Lundberg.]

for sit Ansvar selv efter et Valg, har Talen om Valg ikke saare megen Interesse i nærværende Øjeblik, og det har navnlig ikke nogen Interesse i Sammenligning med det Problem, som Arbejdsløsheden er. Derfor vil jeg i Stedet for henstille til de ærede Medlemmer, at de nu først og fremmest koncentrerer deres Arbejde om det, der foregaar her, og navnlig, hvis det var muligt, om dette Forslag om Foranstaltninger til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse.

Jeg ser, at man i den konservative Presse i Anledning af Amdraadsvalgene har ladet den kommende Folketingsmand, Hr. Carsten Raft er det vist han hedder, bebude, at nu kom Valget snart, og det, som nu skulde ske, var, at de Konservative løftede Systemet af Hængslerne. Nu ved jeg ikke, om det er det snart sammenbrudte kapitalistiske Produktions- og Pengesystem, man agter at løfte af Hængslerne, eller det er det Arbejde, der gøres her inde, som staar de Konservative i Næsen, om jeg saa maa sige; men det var jo rart at faa det at vide, thi de Herrer bør ikke glemme, at naar de taler om „Systemet“, er vi mest tilbøjelig til at tænke paa selve Produktions- og Samfundssystemet.....

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem var saa elskværdig i sin Tale at minde om Forretningsordens Bestemmelser. Jeg vil derfor anmode det ærede Medlem om, at han holder sig til Sagen og ikke omtaler Amdraadsvalgene. De foreligger ikke til Behandling her.

Lundberg: Det er Forslaget til Lov om Foranstaltninger til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, som har fremkaldt disse Insinuationer i Pressen, at Regeringen skulde have fremsat Forslaget i Valgøjemed, og det er derpaa, jeg har svaret. Men jeg er for øvrigt nu færdig med det Kapitel.

I øvrigt vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at det er en utaalelig Tilstand, at to Partier har Ansvaret, medens andre to Partier har Magten, i Virkeligheden, i Kraft af deres Landstingsflertal, kan modsætte sig enhver Foranstaltning fra Regeringens Side uden at have det bitterste Ansvar for Følgerne, men med Ret til fra Dag til Dag at lægge det fulde Ansvar og hele Kritikken over paa Regeringen, fordi meget skulde have været anderledes. Det er en utaalelig Tilstand, og om den en Dag skulde føre til, at Regeringen anmoder Folketingsvalgerne om at give Oppositionen en Afklapsning ved et Valg, skulde jeg rent per-

sonlig hilse det med den største Glæde — de Herrer skal møde os forberedte.

Men indtil videre vil jeg, som sagt, gerne, om man samlede sig om dette Forslag, om man nu endelig, ligesom man hævder, at Regeringen og Regeringspartierne har en Pligt til at samarbejde med Oppositionen — og hermed mener man som Regel: at rette sig efter Landstingsflertallet —, saaledes vil erkende, at Oppositionen ogsaa har en Pligt til som Mindretal at samarbejde med Regeringen, med den udtrykkelige Betingelse, at der kommer noget ud af det, og at de Herrer kun faar Indrømmelser, der staar i et rimeligt Forhold til deres Mindretal her i Folketinget. Vil Oppositionen det, saa vil meget være vundet, navnlig hvis saa ogsaa Arbejdsgiverforeningen vilde forskaane Landet for en Lockout paa et Tidspunkt, hvor der gøres alt muligt netop for at holde de flest mulige Hænder i Arbejde, hvor en Række store Fag har sluttet endogsaa for flere Aar. Men pludselig, fordi et Par enkelte Fag ikke har kunnet forhandle sig til Rette endnu, saa har vi de sædvanlige Basuntoner ud over Landet fra Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening. Jeg mener, at jeg som dansk Rigsdagsmand har Ret til at advare Arbejdsgiverforeningen imod en forhastet Lockoutpolitik, saaledes som Forholdene, besværlige nok, ligger her i Landet.

Med disse Ord vil jeg udtale Haabet om, at vi maa kunne samles om Arbejdet herinde, og Ønsket om, at Oppositionens Medlemmer i hvert Fald vil give til Kende, at om de end ikke er enige med os i alle Enkeltheder, saa har de i hvert Fald en ærlig Vilje til at komme de arbejdsløse til Hjælp. I Haabet herom skal jeg paa mit Partis Vegne paa det varmeste anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i Ministerens Affattelse.

Knud Kristensen: Formaålet med det foreliggende Lovforslag er at søge at udvide Beskæftigelsesmulighederne og at afskaffe en Del af den store Arbejdsløshed, der raa-der her i Landet. Hvis dette Formaal fremmes ad fornuftige Veje og der bringes Ting i Forslag, som virkelig fører frem mod dette Formaal, kan vi hilse det med virkelig Tilfredshed, idet vi er fuldstændig klar over, at Beskæftigelse er at foretrække fremfor Understøttelse, baade af Hensyn til de økonomiske Følger af Understøttelsen som ogsaa af Hensyn til de moralske og rent personlige Følger, saavel for den enkelte Forsørger som for det Hjem og den Familie, han staar som Forsørger for. Jeg mener imidlertid,